

გ ა ზ ე თ ი ღ ი რ ს :

თვე	ნან.	კ.	თვე	ნან.	კ.
12.	10	—	6	6	—
11.	9	50	5	5	50
10.	8	75	4	4	75
9.	8	—	3	3	50
8.	7	25	2	2	75
7.	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური.

„იზმარის“ ტელეფონი № 227.

იზმარი

სამშაბათი, 27 ნოემბერი, 1901 წ.

რედაქცია ქ. ნიკოლოზის ქუჩა, 21.

ტელეფონი.

გაზეთის დასაბამად და განცხადებათა დასაბამად უნდა მიმართონ რედაქციას და წერა-კითხვ. გამოვრც. საზოგადოების კანცელარიას.

ფასი განცხადებებს:

ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე 16 კაპ., მეორეზე—8 კაპ.

„იზმარის“ ტელეფონი № 227.

მამილე სვიმონის ძე ხაშტასი გულითადი მწუხარებით აუწყებს ნათესავთა და ნაცნობთ გარდაცვალებას თავის დაუვიწყარ მეუღლის **ნინა გიორგის ასულის ხაშტასისას**.

მიცვალბულის გვამის გამოსვენება მოხდება 27 ნოემბერს, დილის 10-საათზედ, საკუთარ სახლიდან, ავქალის ქუჩა, № 141, მხოლოდ წირვა და ანდერძის აგება კუკის სასაფლაოს წმ. მარინეს ეკლესიაში. (1-244-1)

ქართული თეატრი
ხუთშაბათს, 29 ნოემბერს, 1901 წ.
ქართულის დრამატიკული საზოგადოების დანის მიერ
წარმოდგენილი იქნება: თავ. პაპაი წმინდის, პ. შიფინის, ს. ვალოგლიზის და სხვ. მონაწილეობით

პ. მ. გაგარულიძის საგანაწილად
პირველად ახალი პიესები

ი
უპილის სოლოსათვის
დრამატ. ეპიზ. 3 მოქ. სპარსელების მფლობ. დროიდან, ვ. გუნიასი.

II
არკივ-დარია
კომედია-ხუმრობა 4 მოქმედ.
მონაწილეობას მიიღებენ: ქ-ნნი გაბუნია-ცაგარლისა, ტასო აბაშიძე, ჩერქეზიშვილისა, კარგარეთელისა, ნებიერიძისა, მღვიანი, და სხ. ბ-ნნი:

III
ვალესტონი
ზოგიერთების ჩასაგონებლად.

ავსაცა და კარგაც, საზოგადოდ, თავ-თავისი მიმდევრები ჰყავს. მისთანა რომ არც იქნება და არც ითქმება, რომ მომწონებელიცა და დამწუნებელიც არ გამოუჩნდეს. თვით უეჭველი და უსაკილო ქემ-მარატებაც კი ვერ ასცდება ამ უკუღმართ კანონს. მაგალითად, შენ ამბობ: „ორჯელ ორი—ოთხიაო“.

არ შეიძლება, აქაც კიდევ ვინმე არ ახირდეს და არა სთქვას: „არა, ეგ ტყუილიაო“. და როცა დაამტკიცებ და თავდასაძვრენი გზა აღარ ექნება, მაშინაც კიდევ ბანზე ავადებს სიტყვას და მოჰყვება ხალთაბანდურს: „ეგ, ვსთქვით, მართალია—ორჯელ ორი ოთხია, მაგრამ უღროვო დროს არის ნათქვამი და სარჩულადაც მზაკვარება უღვესო... ეგ ამისთანა დროს მიტომ არის ნათქვამი, რომ ჩემი ოჯახისათვის შეურახყოფა მიეყენებიაო“.

შენ გაკვირვებული ეკითხები: „ვინ მოგახსენათ? ეგ საიდან გამოგყავსო?“—რა დიდი მოხსენება და გამოყვანა უნდა, —გოასუბეჩენ, —განა ჩვენდა თავად კი ვერ მივხედებთ? ორი ხომ მე და ჩემი ცოლი ვართ?.. მე ჩემის ცოლის ნამაღვად კიდევ ერთი საყვარელი მყავს; ჩემ ცოლსაც საიდუმლოდ

გუნია, სვიმონიძე, გაჩერდიძე, გედევანოვი, შათირიშვილი, აწყურელი, ურუშაძე, მარინაშვილი, იმედაშვილი, და სხვ.

III
დივერტისმენტი

აკაკი წერეთელი წაიკითხავს თავის ახალს ლექსებს. სოფრომ მგალობლიშვილი სცენებს ვლებების ცხოვრებიდან. ნატ. გაბუნია-ცაგარლისა შეასრულებს ქართულ ხმებს. კ. შათირიშვილი იმღერებს კომიკურ კუბლეტებს. ვ. ურუშაძე წაიკითხავს გურულ სცენებს.

ლ ე კ უ რ ი დ ა კ ი ნ თ რ უ რ ი.
ელ. ჩერქეზიშვილისა, ლ. ციმაკურიძის და აწყურელის მონაწილეობით. დასაწყისი სწორედ 8 საათზედ. ფასები ჩვეულ ებრიათ. (3-უ-1) რეჟისორი ვ. გუნია

პირველი კერძო სამკურნალო
მედიცინის ნავსაბარდისა
(კუკიაში, ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ) ავთომყოფთ იღებენ ექიმი ყოველდღე, კვირა დღეებს გარდა.

დილაობით:
ბ. ა. ნავსაბარდისა. 11—12 ს. სადისტაქო, ვენეროული (სიფილისი) და საზარდეს ავადმყოფობანი.
შ. მ. ჩიქოვანი. 9—10 საათ. სკულებანი: თვალისა, შინაგანი და ნერვებისა.

წ. ი. ბაბანაშვილი. დილის 11—12 საათ. ქალთა და ბავშვთა სენი ავადმყოფებს.
პ. ი. ბაქალიშვილი. 12—1 საათ. კურისა, ყელისა, ცხვირის ავადმყოფობისა.
ა. პ. ცხრაბაბიანი. 1—1/2 ს. შინაგანისა და ბავშვებისა.
ს ა ღ ა მ ო ლ ბ ი თ :
ნ. ნ. როსტომოვი. 5—6 ს. საქირურგო და კანისა.
ა. ნ. შაპოვაკი. 6—7 ს. ნერვებისა (ელექტრო-ტერაპია), შინაგანი და ვენეროულ ავადმყოფობათა.
ბ. ა. თარხანოვი. შინაგან და

ბავშვების ავადმყოფობისა, 7—7 1/2 ს. **ს. ბ. არვანიძე.** 11—1 ს. გაუკეთებს სახლში მსურველთ „მასსას“, აუტრის ყვავილს და გამართავს საექიმო გემნასტიკას ექიმის დანიშნებით.
ბ. ა. ნავსაბარდისა. 7 1/2—8 ს. რჩევა-დარიგებისა და რეცეპტების დაწერის ფასი ათი შაური. ღარიბთათვის უფასოდ, ფასი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.
დივერტორი სამკურნალოსი დოქტორი მედიცინისა ნ ა ვ ა ს ა რ დ ი ა ნ ი.
Первая частная лечебница—д-ра Навасардиана. Тифлисе, противъ памят. Воронцову.

მ ა უ რ ა ლ ი
მიხაილ გელვანიშვილი
იღებს ავადმყოფებს დილით—12—1, საღამოთი 6—7. ყორღანოვის ქუჩა, 16, საკ. სახლი. ტელეფ. 791. (5.)

ქართულთა ქალთა საზნაბოების
სამკერვალოში და სახელოსნო სკოლაში იღებენ ყოველგვარ **სამარამს**: კაბებს, თეთრფულს, ქარგვას და სხვებს. ამოჭკრავენ ნიშნებს (МВТК). ბარონის ქუჩა, № 12. (20-უ-9)

უმალესი არსება, სათვეს ერთმანეთზე აბაძს და აკვშირებს, წარსულიდან გამოჰყავს აწყურა და აწყურადან ჰსურს წამოშობოს მომავალი.

უბედურია ის ხალხი, რომელსაც შეგნებულნი და გამოკლულნი წარსული არა ჰქონია და უცხოვრია ველურად, მაგრამ კიდევ უფრო უბედური და სატირალია ის, რომელსაც ჰქონია წარსული და ივიწყებს. სიანს, რომ დამდგარა გადარჯულების გზაზე, სიკვდილი უახლოვდება და დარჩება მისგან მხოლოდ მტვერი „რომელი აღგავის ქარმან პირისაგან ქვეყანისა“ და ვისაც კი თავი სასიკვდილოდ არ გადაუდგეს და კიდევ ჰსურს განგრძოს სიცოცხლე, იმან არ უნდა გასწყვიტოს კავშირი წარსულთან. ყოველგვარი ნაშთი ძველთაგანი, რომელიც კი გვიტყობს ჩვენი წინაპრების გონიერებას და მათ შემოქმედების ძალას, დღესაც კიდევ საჭიროა, შესაწყნარებელი და არა უარსაყოფელი.

ერთი მათგანია სერო ზნე-ჩვეულებაც, რომელიც კი ქვეყნის საკეთილდღეოდ და სასარგებლოდ შემოუღიანთ ჩვენ ძველებს და ჩვენთვისაც გამოკლივებით გადმოუციათ. მართალია, ერთი საუკუნე ხშირად მეორეს არა ჰგავს და მათი მოთხოვნილებაც სხვადასხვა გვარია, —ასე რომ ზოგი რამ, რაც ძველად სასარგებლო ყოფილა, დღეს აღარ არის გამოსადეგი, მაგრამ ეს კიდევ იმას არ ჰნიშნავს, რომ ყო-

ველგვარი და ყოლიფერი ძველებური უარსაყოფელი იყოს... გარჩევა უნდა, ჩვენ იმათ უნდა დაუეკვირდეთ, გამოვიკვლიოთ, რაც საჭიროა და გამოსადეგი აღარ არის, მოგაშორეთ და გაშალაშინებული მივიღოთ. რასაც არ ეჭირება შეცვლა, ის ისევ შეუშლელად დავსტოვოთ და რაც სრულიად საჭირო აღარ არის, ის ისტორიის დავუტოვოთ. მართალია, ეს უკანასკნელი, როგორც გამოუსადეგარი რამ, თავის თავადაც გადავარდება, მაგრამ რაც მალე მოიშლება, ისა სჯობს და ხელის შეწყობასაც თვისი კანონი აქვს: ის უნდა იყოს დამყარებული შეგონებაზე და არა ძალდატანებაზე, რომელსაც ხშირად სულ წინააღმდეგი ნაყოფი მოაქვს.

აი რა იყო გამოთქმული იმ ჩემ სტატიაში და მაგალითებიც თანავე მოყვანილი. ყველა ეს, ჩემის აზრით, ისეთივე ქმშირტებაა, როგორც ორჯელ ორი—ოთხი, მაგრამ მაინც გამოჩნდენ მოწინააღმდეგნი და მათ მეთაურადაც ბატონი პ. უმიკაშვილი.

არის წრეა, —ბრძანებენ გულის წყრომით ჩვენი მოწინააღმდეგენი, —რომელიც ძველ მამა-პაპეულ ჩვეულებას, დღეს მანებელსა და ქვეყნის დამღუპავს, ხელს აფარებს და წინააღმდეგია მათი მოსპობისა. ის, უეჭველია, ხემძღვანელობს ღვარძლიანობით და ან უგნურებთო. სასურველი არ არის, იმისთანა წრეში ითვლებოდეს რო-

მელიმე მწერალი და მათში ბატონი აკაკიაო. სწორედ კარგად არის ნათქვამი, თუ მართლა ეს ასეა... მაგრამ, რომ ეს სულ ტყუილი გამოდგეს და ის წრე, რომელშიაც აკაკი ჩამდგარა, მაგისთანა არას აშავებდეს, მაშინ რაღა უნდა მოგახსენოთ ბატონ უმიკაშვილსა და მის მედასტურებებს? რასაკვირველია, ჩვენ არ მივსცემთ ჩვენ თავს ნებას, რომ გავკადნიერდეთ და მათებურად ან „ღვარძლიანობა“, ან „უგნურება“ და ან სხვა რამე ამგვარი შევსწამოთ, მხოლოდ მოგახსენებთ, რომ ყოველივე ის, რასაც ჩვენ გვეწამებთან, ტყუილია, მათივე ოცნების ნაყოფია და ჩვენ ტყუილად გვახვევენ თავზე... აბა, ერთი მიგვითითონ და გვიჩვენონ იმ ჩვენ სტატიაში მისთანა რამ, რომელიც ამართლებდეს იმათ ცილის წამებას, სიტყვა-სიტყვით კი ამოწვრონ, ნურც რასმე გამოსტოვებენ და ნურც თავისას ჩაუმატებენ. მაშინ ვნახავთ, სად არის სიმართლე და ვინ ამოფარებია იკლიკანტურებს... საკვირველია, რათ ასხვაფერებენ და თავისებურად ჰხსნიან ჩვენი წერილის აზრს?!. მაგალითად, ჩვენებურ ტირილის შესახებ ვამბობდი, რომ ეს ჩვეულება ძველად საჭირო იყო, დღესაც კიდევ სასარგებლოა და სამწუხაროა, რომ ყველგან აღარ არის, ზოგან გადავარდნილა და ცუდი შედეგიც მოჰყოლია თან, მაგალითად, ქართლ-კახეთში, სადაც

